

retsakter meget tæt. Forud for alle indre markeds-rådsmøder giver Kommissionen hvert medlemsland en ajourført liste over de konkrete retsakter, som det pågældende land endnu ikke har gennemført i national ret. Dette suppleres med en samlet oversigt – eller en slags synderregister – over medlemslandenes gennemførelse af retsakterne.

Kommissionen rapporterer derpå om status på selve rådsmøderne, hvor det henstilles til landene at bringe gennemførelsen i orden hurtigst muligt. Derudover forelægges hvert år en statusrapport på Det Europæiske Råds møde om gennemførelse af det indre marked.

Hvad angår tekniske handelshindringer, opfordrer Kommissionen jævnlig medlemslandene og disses virksomheder til at indberette konkrete klager over tekniske handelshindringer med henblik på bl.a. at afklare, om der er tale om traktatbrud.

Samtidig er den såkaldte informationsprocedure blevet styrket med øgede krav til medlemslandenes oplysningspligt om nationale tekniske forskrifter, der skal anmeldes over for Kommissionen og de øvrige medlemslande, før de kan sættes i kraft. Det giver mulighed for indsigelser, hvis man finder, at EU-reglerne overtrædes.

Regeringen er også aktiv på dette felt. Erhvervsministeren har forelagt de andre EU-lande resultatet af en dansk undersøgelse af virksomhedernes opfattelse af omfanget af tekniske handelshindringer. Undersøgelsen viste, at omkring halvdelen af de danske virksomheder stadig har en opfattelse af at være konfronteret med tekniske handelshindringer.

Danmark har endvidere taget initiativ til afholdelse af seminarer i medlemslandene om tekniske handelshindringer i EU med deltagelse af Kommissionen og erhvervsvirksomheder. Det første afholdtes i København i september i år.

Regeringen har også foreslået, at der i de andre EU-lande oprettes kontaktpunkter som i Erhvervsministeriet, hvor andre landes myndigheder og virksomheder kan henvende sig om tekniske handelshindringer og EU-reglernes gennemførelse.

Og så endelig svigbekæmpelsen. Regeringen fremlagde som nævnt sine synspunkter og forslag vedrørende svigbekæmpelse i en note til EU's økonomi- og finansministre i forsommeren i år. Noten var dels et svar på Kommissionens nye svigbekæmpelsesstrategi, dels nye konkrete forslag til en styrket indsats.

Regeringen kunne støtte sigtet i Kommissionens strategi, der indeholdt mange gode elementer, men regeringen pegede også på en række andre områder og stillede krav til Kommissionens gennemførelse.

Blandt disse krav var, at de runde vendinger i strategiprogrammet skulle udmøntes i en konkret handlingsplan, hvoraf det nøje fremgik, hvornår det enkelte initiativ skulle gennemføres. Det var også et element i den motiverede dagsorden, som Tinget vedtog enstemmigt den 17. maj i år.

Dette er nu sket. Der er tale om et ganske udmærket og indholdsrigt program, der udgør et vigtigt skridt i bekæmpelsen af svig med de fælles midler. Programmet følger op på den danske note. Også hvad angår det konkrete indhold, går programmet i rigtig retning.

Lad mig resumere: Det drejer sig bl.a. om det nye rådgivende koordineringsudvalg for bekæmpelse af svig, indførelse af specialgrupper – såkaldte task forces – der skal assistere og koordinere medlemsstaternes indsats i forbindelse med særlig komplekse og tværnationale tilfælde af svig, udbygning af samarbejdet om svigdata-basen, kaldet IRENE, samt forbedrede kontrolprocedurer.

Både koordineringsudvalget og Kommissionens svigbekæmpelsesenhed, der ledes af danskeren Brix Knudsen, samt det nye frikaldsnummer, hvor borgere kan give oplysninger om svig, øger kendskabet til svigbekæmpelsen. Regeringen vil arbejde for yderligere tiltag for at udbrede kendskabet til bekæmpelse af svig og resultaterne heraf bl.a. gennem afholdelse af offentlige høringer og anden offentliggørelse af opnåede resultater.

Regeringen vil endvidere arbejde for en yderligere konkretisering af programmet både om indholdet af de enkelte initiativer og tidsplanen for deres gennemførelse.

Den forstærkede svigbekæmpelse vil ikke alene spare midler på budgettet, men vil også styrke EU's troværdighed over for borgerne.

Alt i alt er det regeringens vurdering, at EU råder over et sæt kontrolinstrumenter, der kan bidrage til at sikre overholdelse af EU-reglerne. Den eksisterende Traktat indeholder en lang række muligheder for at indbringe sager for Domstolen. Mulighederne anvendes også i praksis og bidrager til, at medlemslandene rent faktisk gennemfører og overholder vedtagne regler.

Disse instrumenter og muligheder er indar-